

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-03-21

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10082>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Εξομοιωμένη διατίθεται κατὰ χωρίον κατὰ ἀποστολήν.

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΕΚΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Αξιωματικά τῶν ἡμετέρων ἡμετέροις τῶν Σαλπιγγος κατὰ χωρίον κατὰ ἀποστολήν.

Συνδρομή ἐτησίᾳ προπληρωτά.
Ἐν Κύπρῳ.....Σ.Λ. 8.
Ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πάσαν αἰτησὴν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῳ
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. CHOURMOUZIOS.

Παύσαθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
καὶ κροκοδείλους ποιοῦντες (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἡ Κυβέρνησις ἐνέκρινε καὶ ἀπεφάσισε τὸν σχηματισμὸν Ἐπιτροπῆς τῶν Σχολείων. Καίτοι δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι ἡ ἰδέα τῆς Κυβερνήσεως ἐκ πόσων μελῶν θὰ σύγκηται ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, ἀλλὰ θὰ φρονῆ βεβαίως ὅτι πρέπει νὰ σχηματισθῆ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ ἢ τοι ἐκ τριῶν ἴσως μελῶν Ἑλληνικῶν καὶ ἐνὸς μὴ τοιούτου— ἂν δὲν ἀπορασίτη ν' ἀναμίξη καὶ Ἀγγλοντινὰ— καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν βεβαίως ἐνὸς τῶν ἀνωτέρων ἀγγλων ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλὰ ζήτημα μέγα θὰ ἐγερθῆ ἂν ὁ πρόεδρος τοιαύτης Ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ ἦναι Ἀγγλος, καὶ κατὰ πόσον εἶναι τοῦτο δίκαιον, καὶ ἂν θὰ γίνη παραδεκτόν.

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι, ἐὰν μία τῶν φροντίδων τῆς Κυβερνήσεως ἦναι καὶ τὸ νὰ μὴ δυσαεσθήσῃ λαὸν διαφόρου γλώσσης καὶ θρησκείας, ὡς πιστεύομεν, τὸ δικαιότερον ὅπερ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ πρέπει νὰ κάμῃ εἶναι νὰ διατάξῃ τὸν σχηματισμὸν δύο Ἐπιτροπῶν. Ἑλληνικῆς καὶ Ὀθωμανικῆς, ἐκάστη δὲ νὰ εἴη τὸν Πρόεδρόν της, καὶ ἐκάστη ἀνεξαρτήτως τῆς ἑτέρας νὰ ἐκτελῇ τὰ ὑπὸ τε τῆς θρησκείας καὶ τῆς γλώσσης τοῦ λαοῦ ἐν ἀντιπροσωπεύει ἐπιβαλλόμενα αὐτῇ καθέκοντα, παρὰ τῶν Ἐπιτροπῶν δὲ τούτων νὰ ζητῆ καὶ νὰ λαμβανῇ πάσαν ἀναγκαίαν πληροφορίαν εἴτε

ἀμέσως εἴτε δι' ὑπαλλήλου ὃν ἐκείνη θέλει ὀρίσῃ καὶ τὸν ὅποιον ἄς ὀνομάξῃ ἐκείνη ὄχι μόνον ἐφορον, ἢ πρόεδρον, ἀλλὰ καὶ ὑπουργόν.

Οὐδεὶς νομιζομεν ὑπάρχει λόγος νὰ φρονῆ ἡ Κυβέρνησις ὅτι αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται ἐν τῇ ἐξακμήσει τῶν καθηκόντων των δύνανται νὰ πράξωσι τι ἀντιβαῖνον εἰς τὰς θελήσεις καὶ ἀπεφάσεις της· διότι τίς ὁ σκοπὸς τοῦ σχηματισμοῦ τοιαύτης Ἐπιτροπῆς; βεβαίως ἡ καλὴ ἐπιτήρησις ἐξελεγχίς, ἐπιθεώρησις, λεπτομερὲς ἐρευνα παντὸς ἀφορῶντος τὰ Σχολεία, διδασκάλους, διδασκτικά βιβλία, μισθοὺς καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ πάντα ταῦτα θὰ ἐκτελῶνται μετὰ πλειοτέρου ζήλου καὶ ἀμιλλῆς ὅταν ἐκάστη Ἐπιτροπὴ εὐθύνηται ἀπέναντι τῶν ὀμοφύλων καὶ ὀμοθνήων της τὴν διάδοσιν δὲ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης— ἢν βεβαίως καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμῇ— αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται θὰ ἐπιδιώξωσι πάσαις δυνάμεσι, διότι ἐκτὸς τῆς φυσικῆς κλίσεως ἢν πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν οἱ Ἑλληνες μάλιστα ἔχουσιν, ἔχουν καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι διὰ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης δύνανται νὰ καταλάβωσι θέσεις καὶ νὰ ὠφελῶνται οὕτω ἐκ τῶν ιδρώτων τοῦ Κυπρίου Κύπριοι καὶ οἱ ξένοι.

Ἡμεῖς τὸν σχηματισμὸν ἀνεξαρτήτου Ἐπιτροπῆς τῶν Σχολείων ἐπιδιώκομεν χάριν ἀνωτέρων σκο-

πῶν καὶ εὐρυτέρων ἐνεργειῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἢς τὸ πρῶτον μέλημα καὶ κυριώτερα φροντίς ἔσεται βεβαίως ἡ πολλαπλασίασις τῶν Σχολείων— φροντίδα ἢν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔχει— ὡς καὶ ἡ καλὴ ὀργανώσις τούτων δι' ὄλων τῶν ἀπαιτουμένων μέσων, καὶ δια διδασκάλων ἰκανῶν καὶ ἀξίων θέλει ἀπαντήσῃ ἀμέσως πρῶτον κώλυμα τὰ ἀνεπαρκῆ μέσα, διότι ἡ ὀρισθεῖσα συνδρομὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀδυνατεῖ κατὰ πολὺ νὰ καλύψῃ ἔστω καὶ κατὰ τὸ ἐν ὄρθρον τὰς ἀναγκαιὰς ἐκάστου σχολείου δαπάναις· θὰ στρέψῃ λοιπὸν πᾶσαν φροντίδα της κατὰ πρῶτον περὶ τὴν ἐξεύρεσιν τοιούτων, τῆς τοιαύτης δ' ἐρεῦνης ἀμεσον καὶ ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα ἔσεται ἡ διακανόνισις καὶ ρυθμισις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ὅπερ, καθ' ἡμᾶς, συνδέεται στενότερα μετὰ τοῦ Σχολικοῦ, ὡς ἐκ μόνης τῆς λύσεως ἐκείνου ἐξαρτωμένης κατὰ μέγα μέρος (ἂν μὴ καθ' ὀλοκληρίαν) καὶ τῆς ἐξεύρεσεως πόρων διαρκῶν τῶν ἀνάτην νῆσον Σχολείων. Ἡ Ἐπιτροπὴ δ' αὕτη καὶ μόνη ἔσεται ἴσως ἰκανὴ καὶ διὰ τὰ δύο ταῦτα ἐθνικὰ ὑπουργήματα ἐφ' ἃ πρῶτιστα καὶ μάλιστα ἔχει ἐστραμμένον τὸ βλέμμα τύμπας ὁ τῆς νήσου Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς.

Συνέχ. του κληρονομ. νόμου.

3) Όταν αποθάνη ένας και δεν αφήσει ούτε τέκνα ή εγγόνια, ούτε γονείς, ούτε αδελφούς, ούτε αδελφοτέκνους, τότε ο στενότερος συγγενής του πατρός του ή της μητρός του λαμβάνει όλην την περιουσίαν. Εάν δε υπάρχουν συγγενείς και εκ πατρός και εκ μητρός ίσου βαθμού, τότε μοιράζουσιν εξ ίσου την περιουσίαν του αποθανόντος. Εάν δε αφήσει και σύζυγον, τότε αυτή λαμβάνει τὰ δύο τρίτα της περιουσίας. Εάν όμως οι άλλοι συγγενείς είναι μακρότεροι από τον έκτον βαθμόν, τότε η σύζυγος λαμβάνει απόλυτως όλην την περιουσίαν.

4) Εάν εκείνος που θ' αποθάνη δεν αφήσει τέκνα, αλλά γονείς, και αδελφούς και αδελφάς, τότε οι γονείς, οι αδελφοί και οι αδελφές μοιράζουσιν εξ ίσου την περιουσίαν του. Εάν όμως έχη αδελφούς ή αδελφάς από άλλον πατέρα ή άλλη μητέρα, (έτεροθαλείς), τότε αυτοί λαμβάνουν τὰ ήμισυ από όσον λαμβάνουν οι γνήσιοι αδελφοί. (άμφιθαλείς). Τὰ αδελφοτέκνια του από αποθαμμένον αδελφόν ή αδελφήν του, κληρονομοῦσι τὸ μερίδιον του πατρός ή της μητρός του τὸ ὁποῖον ήθελε νὰ λάβῃ εάν ζούσεν. Εάν δ' αποθανών δεν αφήσει πατέρα ή μητέρα, ο πλησιέστερος των συγγενής κληρονομεί μαζί με τους αδελφούς του. Εάν δε αφήσει και σύζυγον, τότε λαμβάνει αυτή τὸ ἕν τρίτον της περιουσίας, και τὰ ἄλλα δύο οι ἄλλοι συγγενείς.

ἀκολουθεῖ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ο Γλάστρων ἀσθενεῖ, ἀπό Βουλευτοφοβίαν φοβᾶμαι και διὰ τοῦτο οἱ ἰατροὶ τὸν διώρισαν νὰ μὴ ἐξέροχεται, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ἔς τὸ σπῆτι, ἀλλὰ κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀντιπροσώπου μου θὰ πείσῃ τί νὰ τοῦ κάμω; ἄς ἐβάλῃ στήριγμα τὴν τὸ λ μ η ν και κούμβημα τὴν ἀ π ὀ φ α σ ι ν νὰ σηκωθῇ πάλιν ἄς πετάξῃ δὲ τὸ πιπιτιλίκι τοπάνω του και ἄς μ' ἐρωτήσῃ νὰ τοῦ πῶ τί πρέπει νὰ κάμῃ διὰ νὰ διατηρηθῇ ἔς τὴν θέσιν του και νὰ ψηλώσῃ παραπάνω.

Τὸν στρατηγὸν Γράχαμ ποῦ εἶ ναι ἐκεῖ εἰς τὸ Σουδάν και πολεμεῖ με τους ἄρσβας τὸν κατηγοροῦν ὅτι ἐπραξε μεγάλα σφάλματα εἰς

τα στρατηγικά σχέδιά του. Εἰς τὸ κείμενον γίνονται ἀνακρίσεις. Πᾶσι φαίνεται κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ θα η ρ ι τ ε λ ε ι α λ ἄ χ α ς.

Οἱ Κινεζοὶ εἶσαν μισοὶν τῶν Γάλλων ποῦ στέκει ἀδύνατον νὰ τοὺς δουλέψῃ πρόσωπον. Μβαί νομοὶ οἱ Γάλλοι ποῦ τὴν μίαν πόσιν τῆς πόλεως των και οἱ Κινεζοὶ βλάπτουν ποῦ τὴν ἄλλην ἔτσι ποῦ ἰσχυρὸς φέρεται ὁ Φάγκ φέγκ τζιγκ τζιγκ ἐκεῖ ἀναποκριτικῆς μου. Εἰς τοὺς Ἰάλλους ἤρεσαν διὸ νησάκι εἰς τὸ ἔρθεσθαι τῆς Εὐρωπᾶς διὰ λήσσης ἢ τοὺς ἦλθεν ὄρεξις νὰ τα πιάσῃ και οἱ Ἄγγλοι τοὺς λέγουσιν ἔει εἰσοῦρεν νὰ κάμνετε ἐσεῖς τὴν τέχνην ποῦ κάμνομεν ἡμεῖς.

Ἡ Ρωσσία Ἀυστρία και Γερμανία ποῦ ποῦ τὸ ἄνω ἄνω τὸ ἄνω ἄνω γὰρ φαίνεται ὅτι εἰς σπουδαῖον σκόλλησεν μετὰ τὸν γάττου ἢ γάττος μετὸν πορτικὸν και κάμουν ἄρκετασλίκι νὰ δουλέψῃ τὸν τῆς παύζοντι ποῦ κείνην τὴν Ρωσσίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐλάβαμεν δύο ἐπιστολάς· ἡ μία εἶχεν ὑπογραφήν... πάνω κάτω ἐπισημοτέραν ποῦ τὴν δικὴν μας, και μοῦ ἐλεγεν ἔτσι:

Κύριε Συντάκτα.

«Πολὺ καλὰ κάμνετε νὰ σατυρίζητε διαφόρους πράξεις πολλῶν οἱτινες ἐλευθερίαν νομίζουσιν τὴν ἀδιακόπον ἀπόλαυσιν παντός εἶδους ἡδονῆς, ἀποβαλόντες πᾶσαν αἰδῶ ἐνώπιον τῶν τε γονέων και τῶν μεγαλύτερων των. Ἀρκετὰ ἤπιος ὁ τρόπος δὲ οὐ σατυρίζετε, ἀλλὰ προχῶρει και μὴ δειλία. Δύναμαι νὰ σας διαβεβαιώσω ὅτι ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην, ἀρκετῆς ὀφειλείας θὰ γίνῃ πρόξενος ἡ «Σάλπιγξ» ἥτις και διὰ τοῦτο ἐγεί ἀρκετοὺς προστάτας μεταξύ τῶν ὁποίων εἶνε και ὁ φίλος σας

.....

Τὴν ἐπίδουσαν ὁμῶς ἄλλη ἐπιστολή ἀνυπόγραφος μοῦ ἐσχοτεινιάσε τὰ μάτια ὅλη νύκτα και μόλις τὸ πρωτὶ ἐπῆρε ὀλίγον κουράτξον· μοῦ ἐλεγε δὲ ἔτσι και καταλαμβάνω ὅτι εἶνε κάνας ποῦ κείνους ποῦ τοὺς ἐπίασε.

Κύριε Συντάκτα.

«Γράφεις εἰς τὸ φύλλον σου ὅτι δὲν πρέπει οἱ νέοι νὰ πηγαίνουν συ-

χνὰ εἰς τὰς Μαγδαληνάς, ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη ὁπότε θὰ πηγαίνωμεν νὰ ἐρχώμεθα νὰ πέρνωμεν, ἄ δ ε ι α ν;»

Φαντασθῆτε μισὰ ποῦ τὰ χεῖ κι αὐτὸς και τὰ καμνῶνει κηλῶς· βρὲ και τί με μέλλει ἐμὲ ἀνθὰ πηγαίνητε ἢ ὄχι; ἀν σὰς φανῆ ἐπαίρνετε τὰς κι ἄλα πρᾶσέττα περίπατον ἔς τοὺς κήπους· ἐγὼ φωνάζω προσοχὴν! προσοχὴν! προσοχὴν! διὰ τὸ καλὸν σας· ἄλλο τίποτε δὲν μπορῶ νὰ κάμω· εἰσθε σεῖς ἐλευθεροὶ νὰ κάμνετε ὅ,τι θέλετε, και ἐγὼ ἐλευθερὸς νὰ σαλπίζω ὅ,τι κάμνετε· ὅταν ὁμῶς πάθετε τότε δὲν θὰ ἐλθῶ νὰ σας πῶ «Ἐφίλει πόθεν ἐπ ἡ ρ ε σ τ ἡ ν ἄ δ ε ι α ν, κ' ἤρπασες τοῦτο τὸ ξένον πράγμα;» και ἐσεῖς νὰ με θεωρῆτε στραβὰ και ἐγὼ νὰ γελῶ;

Τρέξατε τρέξατε. ἐπίασθησαν ἡ ἀφρολύταις, ἀφρολύταις πῶς τὰς λέν ἀλαγραμμάτα.... βρὲ πῶς τηλύγουν τὰ μαλιὰ των ἔς τὸ γέρι των!.... ἀφήστε τὰς μὴ ταῖς χωρίσητε σιψη σιψη, σὰ ἔρε, ἔ ἰ ἔ ἰ ἔ ἰ ἔ ἰ· σκοτωμὰ! μὰ ἀκουναί ἐν ἐσταφυγίαις τούταις γυμῶ μου.... γὰ! πλάκωσεν ἡ Ἀστυνομία.... αἶδε! νὰ τὴν ἐπίασε και τὴν πέρνει φυλακὴν.... βρὲ τί εἶνε αὐτὰ ποῦ βλέπω!!! ἀντὶ νὰ πάρῃ ἐκεῖνος ἐκείνην φυλακὴν, παίρνει ἐκείνην ἐκείνον· νὰ! ἔς τὸ κατάστημά της μβαίνουν ἴσως θὰ γίνῃ μυστικὴ ἀνακρίσις... Ἐ τέλος πάντων ἐνύκτωσε πλέον· πηγαίνετε ἕκαστος ἔς τὸ σπῆτι του; μὰ περίεργοι ἀδελφε ποῦ εἰσθε! ἐπειδὴ ἐνύκτωσε θὰ φυλάττῃ ἐδῶ μέσα ἡ Ἀστυνομία ἔως τὸ πρωτὶ νὰ συλλάβῃ και τιμωρήσῃ τοὺς ταραξίαις....

Ἦρχισε τέλος πάντων νὰ δουλεύῃ ἡ μηχανὴ ἡ ὁποία θαμὰς κατασκευάσῃ τὸ χιανι· τοιαύτη μηχανὴ εἶναι ἡ μόνη ἐν Κύπρῳ. Δύνανται οἱ Ἄγγλοι νὰ καυχθῶσιν ὅτι ἐξ αἰτίας των ἦλθε και αὐτὴ ἡ μηχανὴ ἔς τὴν Κύπρον, διότι ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ ἦλθεν δὲν μᾶς ἀφίνουσιν χιανὶ νὰ καταβῆ ποῦ τὸ Τρώωδος ἄς τὸ φᾶν κι ἄς τὸ λειψτεῦν· ἡμεῖς τώρα τρώμεν ποῦ τὴν μηχανὴν μας, και εὐχόμεθα εἰς τοὺς φίλους ἐκείνους ποῦ τὴν ἔφεραν, καλὴν ἐπιτυχίαν.

Εἰς τὸ Νομοθετικὸν συνέβησαν τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν μερικὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἐξογκωθέντα καὶ κομμάτι συνετάραξαν ὄχι ὀλίγον τοὺς Ἕλληνας. Συνεζητεῖτο τὸ περὶ δεκάτης· ἡ δὲ Α. Πανιερότης ὠμίλησε περὶ ἀντικαταστάσεως ἐπὶ πολλὴν ὥραν καὶ ὑπεστήριξε σύστημα τὸ ὁποῖον, ἐπὶ τέλος εἶπεν, εἰσῆξε καὶ ἡ Γαλλία, καὶ ἡ Τουρκία εἰς τι μέρος τῆς Συρίας καὶ ἡ Ἑλλάς. Μετὰ ταῦτα ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἀρμοστής συνεχάρη τὴν Α. Π. ἐπὶ τῇ ἐπιτυχικῇ περὶ τὴν ἀγορεύσει τῆς, ὁ δὲ κ. Ἀρχιλογιστῆς ἄμ. ἀκούσας Ἑλλάδα εἶπεν ὅτι τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ τὴν λαμβάνωμεν ὡς παραδειγμα, διότι ἡ Κυβέρνησις τῆς εἶναι καταχρεωμένη, καμμίαν πρόσθεσιν δὲ εἰσῆξε. ἕκαστος δὲ ὑπήκουσεν, ἀναλογεῖ νὰ πληρώσῃ 20 λίρας διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ χρέους, εἰ δὲ Κύπριοι παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας εἶναι πλουσιώτεροι. Εἰς ταῦτα ὁ κ. Μαληκίδης ἠθέλησε νὰ εἶπῃ ὅτι ἡ Π. του εἰπὼν Ἑλλάδα ἠθέλησε νὰ εἶπῃ ὅτι καὶ ἐκεῖ ἐξηρμόσθη νέον περὶ δεκάτης σύστημα· πρὶν ὅμως τελειώσῃ τὸν ἀνακαλεῖ ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἀρμοστής εἰς τὴν τάξιν, μεθ' ὃν ἀναστὰς ὁ κ. Περιστιάνης ὑπεστήριξε τὸν λόγον τοῦ κ. Μαληκίδου ἐπειπὼν «μὴ θίγετε τοιαύτας χορδὰς», μεθ' ὃν πάντες οἱ Ἕλληνας Βουλευταὶ ἠγέρθησαν νὰ ὁμιλήσωσιν ἀλλ' ἡ Α. Ἐξ. ὁ Ἀρμοστής παραλαβὼν εἶπεν ὅτι, Οὐδέμία ὑπάρχει πρόθεσις ἐντὸς μάλιστα Νομοθετικοῦ νὰ προσβάλλωνται ἄλλα κράτη, εἶναι δὲ βέβαιος ὅτι καὶ ὁ κ. Ἀρχιλογιστῆς εἰπὼν ὅ,τι εἶπεν, οὐδεμίαν τοιαύτην πρόθεσιν εἶχεν.

Ἐν τούτοις ὅμως, κυνηγεῖται περίστασις καθ' ἣν ν' ἀποδειξώσιν ἀμέσως τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀντιπάθειάν των. Τὸ ὄνομα Ἑλλάς ταρατσει τὰ νευρικά πολλῶν· τούτο ὅμως εἰς ἡμᾶς προξενεῖ χαρὰν, διότι εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ὅσον πολὺθυμῶνεται τις ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ του, τόσο μὲγαλόν τὸν αἰσθάνεται.

Εἶναι βέβαια χρεωμένη ἡ Ἑλλάς διότι δὲν θέλει νὰ γδέρνη τὸν λαόν της. Εἶναι χρεωμένη ἡ Ἑλλάς διότι μόλις τώρα εἶδε φῶς, μόλις τώρα ἤρχισε τὸ αἶμα νὰ κυκλοφορῇ, μόλις τώρα ἤρχισε νὰ ἰσορροπῇ τὸ πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ βαρέως ζυγοῦ ἀνδρείως τινὰ γδὲν σῶμά της.

Εἶναι χρεωμένη ἡ Ἑλλάς διότι εἶναι μικρὰ, καὶ τὴν περιφρονεῖτε ὡς περιφρονεῖ ἀρνίον τὸν λέοντα. ὅταν τὸν βλέπῃ καλὰ ἀλυσοδεμένον, καὶ προσπαθεῖτε παντοιοτρόπως νὰ βάλλητε φραγμούς ἐμπρὸς της. Δὲν σᾶς ἀρέσκει ἡ Ἑλλάς διότι τὰ συγγράμματά της διδάσκουν τὸν λαόν τί θὰ πῇ Ἑλευθερία. Δὲν σᾶς ἀρέσκει διότι διδάσκουν τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου δύναται πᾶς λαός ν' ἀποτινάξῃ ζυγὸν καταθλιπτικὸν καὶ δυσβάστακτον. Σᾶς ἀρέσκει ὅμως ἡ δὲν σᾶς ἀρέσκει, ἀδιάφορον τούτο· ἡμεῖς ξεύρομεν, καὶ ὑπερηφανοῦμεθα διὰ τοῦτο, ὅτι Ἐκεῖνη ἀρέσκει εἰς πολλὰ περισσοτέρους παρὰ εἰς ὅσους ἀρέσκετε σεῖς.

Ἄλλὰ τίς σᾶς ἐδίδαξε τὸν πολιτικὸν ταῦτον καὶ τὴν τάξιν νὰ ἀποκαλῆτε ἐντὸς Κοινοβουλίου χρεωμένην μίαν οἰανδήποτε Κυβέρνησιν; βεβαίως ἢ ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ ἐκτάτει τοῦ Βασιλείου σᾶς ὑπερηφάνεια. Ἄλλὰ προσέξατε, καὶ τούτο σᾶς τὸ λέγω ὡς φίλος, διότι ἐκ τῆς ἀλανθάστου ἱστορίας τῶν ἔθνων διδασκόμεθα ὅτι ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀκριβῶς ἀρχεται ἡ ἠθικὴ κατὰ πτωσιν τοῦ μεγαλείου κράτους τινός, ταύτην δ' ἀκολουθεῖ βαθμηδὸν ἡ υλικὴ παρακμῆ. Ὅταν δὲ παρακμᾶξῃ ἓν ἔθνος, ἀναζωογονεῖται καὶ ἀκμᾶζει ἕτερον, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε φρικτῶς περιφρονεῖτο καὶ ἀγνωμῶνως ἴσως ὑβρίζετο.

Συνιστῶμεν εἰς ἓνα παντοπώλην νὰ ζυγίξῃ σωστά τὸ πρᾶγμα. νὰ ἐξετάσῃ δὲ κατὰ τὸ ζύγι του μήπως εἶν' ἐκεῖνο ποῦ πταίει διότι εἶναι δύο ἕως τώρα ποῦ μὲ ζαλίζουν δι' αὐτό.

Συνιστῶμεν κ' εἰς ἓνα καφετζῆν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴ προσβάλλῃ τοὺς μουστερίδες του, νὰ ζητῇ νὰ τοὺς θγάλλῃ τὸν σάκκον δι' ἀσήμαντα πράγματα, διότι ἀπὸ τέτοια μικρὰ μικρὰ γίνονται τὰ μεγάλα.

Χα χα χα! Δὲν σᾶς τόλεγα ἐγὼ ὅτι ἡ Λεμησῆς θὰ κάμνη ἐξαγωγήν τῶν Μεγαδληνῶν πλέον; προχθὲς ἐφόρτωσε 30 γαδάριος καὶ ταῖς κατευώδωσε δὲν ξεύρω π' ἂν ἀπὸ κεῖ ποῦ θὰ περνοῦσι πιστεύω χορτᾶρι νὰ μὴ βλαστήσῃ διότι ἐξήραναν πολλὰς καρδαῖς.

Φίλτατον Δημαρχεῖον.
Παρακαλοῦμεν προτοῦ νὰ δώσῃς

τὴν τελευταίαν πνοὴν νὰ διατάξῃς νὰ πελεκήσῃς κομμάτι ταῖς πλάκες τῶν ἐρόμων, διότι ἐτκληβώθησαν καὶ περπατοῦν οἱ ἄνθρωποι καὶ χωρὶς νὰ θέλουν μετανοιάζου μεσ' ἔς τὰ παζάρια καὶ οἱ ἄλλοι τοὺς νομίζουν ὑποκριτὰς ἐκτὸς ἂν θέλῃς νὰ σε μακαρίζουν οἱ ἄνθρωποι γονατιστὰ γιὰ νὰ πιάνη ἡ μακαρίσις.

Πολλὰ καὶ διάφορα παράπονα ἔχουν οἱ ἔμποροι τῆς πόλεως μας κατὰ τοῦ Τελώνου· τὸ μεγαλεῖτερον ὅμως παράπονον τῶν εἶναι ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῶν πραγματειῶν δὲν γίνεται καθόλου δικαία καὶ ὡς ἐκ τούτου γίνονται προσκόμματα καὶ ἐμπόδια πολλά. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ πραγματείας ἀπὸ τὰς ὁποίας δύναται ὁ ἔμπορος νὰ δώσῃ εἰς πρᾶγμα τὸν τελωνιακὸν φόρον δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλ' ὅταν εἶναι πραγματεία ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δώσῃ εἰς πρᾶγμα ὡς π. χ. ἐπιπλὸν οἰκίας κ. λ. ἐπειδὴ ἡ σία ἴσα εἰς τοιαῦτα ἡ ἐκτίμησις γίνεται εἰς τὴν διπλασίαν ἀξίαντων, ἀναγκάζονται νὰ τε ἀφένουν εἰς τὸ Τελωνεῖον διὰ νὰ τὸ πωλῇ καὶ νὰ λαμβάνῃ τὸ δικαίωμα τοῦ. Δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον ἔπαυσαν πολλοὶ ἀπὸ τῶν νὰ φέρουν τοιαῦτα εἶδη. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ βάλῃ ὑπ' ὄψιν τὰ δίκαια ταῦτα παράπονα τῶν ἐμπόρων, καὶ μετὰ τὰς ἄλλας φροντίδας τοῦ ἔχει πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, θὰ φροντίσῃ καὶ διὰ τὰ Τελωνεῖα τὰ ὁποῖα εἶναι τὸ κλειδί τοῦ ἐμπορίου νὰ εὑρεθῇ ἓνας τρόπος καλὸς καὶ εὐκόλος χωρὶς νὰ ζημιώνεται καὶ μὲν μέρος.

Βρε Κύριε διδάσκαλε τοῦ χωρῖου... δὲν ἐντρέπεσαι νὰ ὑβρίξῃς μετὰ λόγια ἀνήθικα τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητριάς σου, καὶ νὰ γίνῃσαι σὺ ὁ διδάσκαλος σκάνδαλον εἰς τοὺς χωρικοὺς, νὰ εἰσέρχῃσαι ἔς τοῦ ἑορταστοῦ καὶ νὰ ζητῆς δημοσίᾳ χαλλούμια καὶ κρέατα νὰ εὐχαριστήσῃς τὴν ὀρεξίν σου κ' ἀδιάφορον ἂν γίνῃσαι κακὸν παράδειγμα ἢ ὄχι; κρῖμα ποῦ σὲ εἶχα καὶ φίλον καὶ νομίζα πῶς κάτι εἶσαι· καὶ ἔταν βρε ἐσὺ ἀφαίρεσις ἀπὸ τὸν χωρικόν

τὴν ἰδέαν ποῦ ἔχει εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ καὶ τὸν ψυχράνης, τότε μοῦξη κ' εἰς ἐσὲ καὶ εἰς τὴν ψευδο-διδασκαλίαν σου οὐ νὰ μοῦ χαθῆς.

Νὰ κ' ἓνα παράξενον πρᾶγμα! ἐνῶ ἡμεῖς οἱ λαϊκοὶ προσπαθοῦμεν νὰ συνδέσωμεν τὸν λαὸν μὲ ἀγάπην καὶ νὰ τὸν μερώσωμεν μὲ τὴν Ἐκκλησίαν ποῦ φαίνεται σὰν μαλ-λωμένος, ἱερεῖς τινες (κρίμα ποῦ νὰ καὶ ἱερεῖς) ὄλονέν διεγείρουν δι-χονοίας καὶ φέρουν ἄνω κάτω διὰ τοῦ βαρβάρου τρόπου τῶν τὸν λαὸν περιφρονούντες τοὺς μὲν, κολακεύ-οντες τοὺς δὲ, καὶ διαβάλλοντες ἄλ-λους, καὶ τοιουτρόπως προξενούσ-σκάνδαλα μεγάλα.

Ἐκεῖνος ποῦ κατάλαβεν ἄς προ-εῖη ἂν δὲν θέλῃ νὰ ἴδῃ τὸ ἄνομά-του δημοσιεύμενον, διότι πᾶσα πρᾶ-ξις τοῦ μᾶς εἶνε γνωστὴ. — πᾶ κ' αὐτό.

Ὁ Μάστρε Γιάννης καὶ τὸ παιδί του.

Μάστρ. Ὦρα καλὴ Γιατρέ.

Γιατρ. Καλῶς τὸν μάστρε Γιάν-νην τὸν ἀκριβοδώρητον· μᾶς ἔφερες τίποτε ποῦ τὸ χωριόν;

Μάστρ. Ἄ! γιατρέ μου τί νὰ σοῦ φέρω; ξέρω πῶς κάβγεται καὶ σᾶς ἡ καρδιά σας γιὰ τὰ γλυκυστὰ τοῦ χωριοῦ μου, μὰ εἶχα καιρὸν νὰ συλλογισθῶ τέτοια πρᾶγματα;

Γιατρ. Κάτι ἔπαθε εἴγούρα ὁ μᾶ-στρε-Γιάννης· πέ μου Μαστρογιάν-νη τί πάθος ἔχεις καὶ πρῶτα ὁ Θε-ὸς σοῦ τὸ ξεριζώνω.

Μάστρ. Μακάρι νάτου, γιατρέ μου κανένα δόντι νὰ μου τὸ ξερι-ζώσῃ! ἀλλὰ εἶνε μεγαλείτερον κα-κὸν ποῦ πάθαμεν· ὁ υἱός μου ὁ Ἀν-τωνῆς ἐπέπεσε ποῦ τὸν ἄπκαρον κ' ἐτσάκισε τὸ πόδι του. Νῆεν καὶ ἡ ἑσπέρη κ' ἡ σταλαμὴ ποῦ δὲν τοὺς Ἑγγλέζους καβαλλάριδες· ὅλα τὰ κοπελλούδια μᾶς ἐλαώθησαν πάνω ἔς τοὺς ἀππάρους· πέ τοὺς καβάλ-λαν κ' ἄγιος ἀθάνατος. Τὸ πῆραν μόδαν νὰ βγαίνουν ἔς τὸν περικα-τον καβαλλάριδες, νὰ τοὺς θεωροῦν ἡ κουπελλοῦδες νὰ νοστιμεύωνται πῶς ἐγείναν Ἑγγέζοι ποῦ τὴν κα-βάλλαν, καὶ μὲ τὴν εὐχαρίστησιν τούτην χάνουν τὰ πόδια καὶ τὴν κεφαλὴν τους. Νὰ δοῦμεν γιατρέ μου πόσαι θὰ χαθοῦσι μ' αὐτὰ ὅλα

καὶ πῶς θὰ περάσῃ ὁ Ἀντωνῆς μου Γιατρ. Μὴν ἔχεις ἐννοίαν· ἀφοῦ εἶνε τὸ πόδι καὶ δὲν εἶνε ἡ κεφαλὴ του.....

Μάστρ. Ἄχ, γιατρέ μου! καὶ τά-χα ἤθελες κᾶτι παραπάνω; ἐφρόντι-σε νὰ γεράνῃ καὶ διὰ παραράδες μὴ συλλογίζεσαι· ἔχω ἓνα παληο-πίθαρον λάδι πουλῶ το καὶ πληρώ-νω σε. Κῆμε ὅμως νὰ γεράνῃ κομ-μάτι γρήγορα γιατρέ, διότι μὲ τὸ βαπόρι θὰ τὸν στείλω.....

Γιατρ. Ποῦ; ἔς τὰς Ἀθήνας;

Μάστρ. Ὅχι! γιὰ ἔς τὴν Ἀντού-ραν, γιὰ ἔς τὸ μερικάνικον τοῦ Βε-ρουτιοῦ νὰ μάθῃ ἐγγλεζικὰ νὰ τὸν βάλωμεν καμῖαν θέσιν νὰ βγάλῃ τὸ φωμί του.

Ὁ Φ υ σ α ν ἔ μ η ς.

Τούτος ὁ Φυσανέμης ἔχει κ' ἄλ-λα νὰ μᾶς πῆ, ἀλλὰ ποῦ τὰ χωρεῖ γυρῆ μου τὸ φύλλον μᾶς!!!

Κύριε Συντάκτα.

Δὲν μ' πρὴεις νὰ φαντασθῆς πό-σῃν εὐχαρίστησιν ἐλαβα ὅταν ἤκου-σα πῶς ἤρχισες σὺ ποῦ εἶσαι τόσον φίλος μου νὰ ἐκδίδῃς σατυρικὴν ἐ-φημερίδα ποῦ τὴν χαράν μου ἤτουννὰ..

(Σ. Σ. τί ἀράγε ἤθελε νὰ κάμῃ; νὰ ξεφαντώσῃ ἐδῶ ἐννοεῖ;) τέλος πάν-των σήμερον ποῦ χρόνισε καὶ δὲν μπόρησα νὰ πάγω ἔς τὸ ζευγάρι, ἔκαμα καὶ σοῦ στέλλω κᾶτι γιὰ τοὺς βουλευτάδες μᾶς· τὰ βάλλεις εἰς τὴν ἐφημερίδα σου ἢ ὄχι; (Ἀπάντ. Σ. βουρῶντα.)

Πρὸς τοὺς εὐγενεστάτους Ἑλληνας βουλευτάδες τοῦ φτωχοῦ νησιοῦ μᾶς.

«Προσέξατε, προσέξατε Ἑλλη-νες Βουλευτάδες καὶ οἱ Ἑγγέζοι! πιάθουν σας ὕστε-ρα γιὰ φωμάδες.

Κόνησαν τὰ ξουράφια τῆς διὰ νὰ σᾶς ξουρίσουν πῆνουν σας ὅλα τὰ φαγὰ καὶ φᾶτ' ἂν σᾶς ἀφήσουν.

Εὐαρεστοῦνται νὰ-νὰ-νὰ- τί τοῦτο ἀρά γε θὰ πῆ; τὸ καταλάβετε καὶ Σεῖς, πῶς πᾶν οἱ κόποι σας τταπῆ;

Ὅ,τι θέλουσι θὰ κάμουν ἐβαλαν τοῦτο τὸ πείσμα καὶ ἂν δὲν ἀντισταθῆτε ἐννὰ μᾶς γυριστ' ἀπὸ πρῖσμα.

Δόστε τους νὰ καταλάβουν τοὺς καλοὺς μᾶς ἀφεντάδες ὅτι δὲν ἔχουν νὰ κάμουν μὲ ἴν-

δοὺς ἢ μὲ ἀγάδες· Κωρτεροψυχοὶ φανῆτε λεοντόκαρδοὶ δειχθῆτε

καὶ ἂν δὲν εἰσακουσθῆτε, τότε ναί, παραιτηθῆτε.

Καὶ σᾶς στέλλομεν στὴν Λόνδραν κατ' εὐθείαν κεῖ νὰ πάτε γιὰ νὰ πῆτε τὰ δεινά μᾶς κ' ἀπ' ἐκεῖ πάλιν ἐλάτε

νὰ μᾶς φέρετε χακάρκα ἐφκερὰ γεμάτ' ἀμπάρκα.

Τούτα ὅλα ποῦ σᾶς εἶπα μελετᾶ-τε καλᾶ

γιατὶ ἐπειτα θὰ ἔλθῃ εἰς τὸν τό-πον συμφορά.

Καὶ καλὰ συλλογισθῆτε πῶς καὶ σεῖς ἐννὰ χαθῆτε

Ἐμποροὶ πραγματευτάδες καὶ ἰσνασκηὰ καὶ παπάδες.

Ὁ Καβαλλάρης τοῦ Κουλαίου.

Μία συμβουλή.

Αἱ παλαιὰ κηλίδες τοῦ κρασιοῦ ἀπὸ τὰ ἄσπρα ρυῖχα ἐβγαίνουσιν εὐκόλα ὅταν τὰ βουτήσωμεν μέσα εἰς γάλα τὰ ὑποῖον νὰ βράζῃ πάνω εἰς φωτιά.

Λύσις τοῦ γ'. αἰνίγματος.

δουλὸς αὐλός.

Αὐτῆρες. οἱ κκ. Χρ. Σώζοντος, Σ. Κων-σταντινοῦ, Σ. Μανσάρου, Δ. Ευθυβούλου, Β. Σκυριατίδης.

Ἐκ Λάρνακος. οἱ κκ. Δ. Σ. Ζιμπο-υλάκης, Κ. Τ. Καρακαστιάνης, Α. Ι. Ἀν-τωνιάδης. Ἐκ Λευκωσίας ὁ κ. Σωτ. Ἀ-ναστασιάδης.

Λύσις τοῦ α'. προβλήματος.

Τὰ αὐγά ἦσαν 105.

Αὐτῆρες. οἱ κκ. Κ. Λαζαρίδης, Α. Πορ-φυρόπουλος, Χρ. Σώζοντος, Σ. καὶ Α. Κωνσταν. ἐκ Λάρνακος οἱ κκ. Δ. Σ. Ζιμ-πουλάκης, Κ. Σ. Κρακασιάνης, Α. Ι. Ἀντωνιάδης, Α. Β. Κυπιάδης. ἐκ Λευκω-σίας ὁ κ. Σ. Ἀναστασιάδης, ἐκ Βατιλῆς ὁ κ. Χ. Ζαχαριάδης. ἐκ Γερμασόγιας ὁ κ. Ε. Χ. πιπᾶ.

ΛΙΝΙΓΜΑ δ'.

Πεντασύλλαβος πρόκειμαι λέξις εἶμαι δὲ τῶν λογίων ἐστὶ ἀν τὰς πρώτας μου τρεῖς ἀφαιρέσῃς θὰ ἴδῃς ὅτι μ' ἔμεινε, μία.

Τηλέγραφος "Σάλπιγγος."

Τῷ κ. Κ. Γ. Λευκωσίαν· κωφεύεις εἰς τὰς ἀποιτήσεις μου. Τῷ κ. Κ. Π. Ζ. αὐτόθι· ἀποτέλεσμα ἰσχυρῶν ἐλαβον.

Τῷ κ. Γ. Π. Βαρῶσια· ἡ σιωπὴ σου εἶ-ναι περίεργος. Τῷ κ. Γ. Μ. Κυθριαν-εἰς τὸ προσεχές. Ν. Παπαδόπ. Ἀργά-κι· ἐμήνησα καὶ περιμένω τὸν φίλον σου.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας".